

Cuvântul Patriarhului Daniel la Gala voluntarilor „Tineri în acțiune”

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a participat luni seară la Gala voluntarilor „Tineri în acțiune” desfășurată în Aula Magna „Teoctist Patriarhul” a Palatului Patriarhiei.

În cuvântul rostit, Preafericirea Sa a evidențiat importanța voluntariatului pentru comuniunea dintre persoane.

„Faptele noastre bune și ajutorul concret oferit celorlalți îi aduc pe aceștia mai aproape unii de alții și, astfel, voluntariatul devine un liant puternic, care ne unește într-o comunitate de iubire și slujire, reflectând, prin fapte, adevărata esență a comuniunii creștine”, a subliniat Părintele Patriarh.

Redăm textul integral:

Voluntariatul este liant al comuniunii umane prin generozitate

În zilele noastre, voluntariatul a devenit o preocupare semnificativă pentru tineri și pentru societate, în ansamblu. Acesta reprezintă o manifestare a solidarității și a dorinței de a contribui la binele comun, prin acțiuni altruiste. Tinerii din România se implică, din ce în ce mai mult, în activități de voluntariat, fapt reflectat de numărul tot mai mare de organizații și proiecte de acest gen care apar în țară. Această vocație, manifestată prin dăruire, își găsește rădăcinile în iubirea milostivă și în dorința fiecăruia de fi un lucrător al faptelor bune în comunitatea sa, de a se implica activ în rezolvarea problemelor sociale și de a trăi bucuria adusă de ajutorul acordat celor aflați în nevoie.

Dincolo de aspectele legale, care sunt, evident, esențiale pentru organizarea și desfășurarea activităților de voluntariat (Legea 78/2014), nu trebuie să uităm dimensiunea profund umană și duhovnicească pe care se fundamentează voluntariatul. Perspectiva creștină oferă o înțelegere superioară a acestei realități. În Biserică, voluntariatul este valorificat deplin, întrucât demnitatea umană și dragostea față de aproapele reprezintă resortul care stă la baza împlinirii actului de voluntariat, înțeles astfel ca modalitate și oportunitate de relaționare cu aproapele

și comuniune cu Dumnezeu și cu semenii. Astfel, voluntariatul nu este doar o activitate, ci și un mod de a exprima iubirea față de Dumnezeu prin slujirea aproapelui.

1. Voluntariatul este mijloc de apropiere de Dumnezeu și de oameni

În lumina Sfintei Scripturi, voluntariatul poate fi înțeles ca un liant puternic al comuniunii și iubirii concrete în acțiune. În textele biblice găsim învățături care subliniază importanța slujirii aproapelui, ca mijloc de apropiere și întărire a comuniunii cu Dumnezeu și cu oamenii. Un astfel de exemplu întâlnim în Evanghelia după Matei, unde Mântuitorul spune: „Amin zic vouă: ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești frați mai mici ai Mei, Mie Mi le-ați făcut” (Matei 25, 40). Înțelegem, din cuvintele Domnului, că faptele noastre de iubire și de slujire a aproapelui sunt echivalente cu slujirea adusă Lui Însuși.

De asemenea, în Epistola către Romani, Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă: „Orice ați face, lucrați din toată inima, ca pentru Domnul, și nu ca pentru oameni, bine știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii; căci Domnului Hristos slujiți” (Coloseni 3, 23-24). Aceste cuvinte arată importanța dăruirii și a intenției sincere în slujirea aproapelui, văzută ca o slujire pentru Domnul Însuși.

Voluntariatul, privit din această perspectivă, devine un mijloc prin care ne putem apropia de Dumnezeu și de semenii noștri, într-un act comun de iubire și dăruire. Faptele noastre bune și ajutorul concret oferit celorlalți îi aduc pe aceștia mai aproape unii de alții și, astfel, voluntariatul devine un liant puternic, care ne unește într-o comunitate de iubire și slujire, reflectând, prin fapte, adevărata esență a comuniunii creștine. Cu alte cuvinte, prin intermediul voluntariatului, ne arătăm grija și dragostea față de aproapele și ne punem credința în lucrare, unindu-ne într-o legătură de iubire și comuniune cu Dumnezeu și cu semenii.

2. Voluntariatul este lucrare în comuniune la nivel local

Voluntariatul joacă un rol esențial în cultivarea comuniunii și a filantropiei în Biserică. Prin implicarea în activitățile de voluntariat, membrii comunității bisericești devin promotori ai schimbării și purtători ai iubirii milostive. Ei arată că Biserica nu este doar un loc de închinare, ci și o comunitate vie, care participă la viața celor din jur. Voluntarii oferă, adesea, ajutor și susținere celor nevoiași, arătând compasiune și iubire față de aproapele. Prin aceste acțiuni, ei construiesc punți între Biserică și societate, punând în practică virtuțile creștine.

Pe lângă aspectele de natură duhovnicească, voluntariatul în Biserică are și un impact semnificativ asupra comunității locale. Prin activitățile lor, voluntarii

răspund nevoilor reale ale comunității, contribuind la îmbunătățirea calității vieții celor din jur. Ei devin modele de urmat pentru ceilalți membri ai Bisericii, încurajându-i să contribuie la ajutorarea aproapelui și la cultivarea comuniunii creștine.

Cu toate acestea, așa cum am arătat, obiectivul ultim al activităților de voluntariat în Biserică este, și trebuie să rămână, cultivarea comuniunii între oameni, un scop ce prinde viață și sens datorită dăruirii de sine a voluntarului. În Biserică, scopul activităților de voluntariat nu se limitează la abordarea unei probleme sociale abstracte. În Biserică trăim cu conștiința că societatea este formată din persoane, din ființe umane, în care este prezent chipul lui Dumnezeu. Acesta este factorul determinant care ne îndeamnă să acționăm voluntar, în căutarea unei comuniuni autentice, a iubirii, a binelui și a frumuseții, către care aspiră fiecare om.

3. Concluzii

În concluzie, voluntariatul în Biserică reprezintă o manifestare vizibilă a credinței creștine în acțiune. Acesta aduce în prim-plan valorile fundamentale ale comunității creștine, cum ar fi: iubirea față de aproapele, dăruirea de sine și comuniunea. Prin voluntariat, tinerii devin factori de schimbare în societate și modele de urmat pentru ceilalți. Într-o lume tot mai secularizată, această formă de implicare reafirmă importanța spiritualității și a relațiilor umane autentice.

De asemenea, voluntariatul în Biserică servește ca un pod între credință și acțiune, între persoană și comunitate. Prin slujirea aproapelui și milostenia practică, tinerii voluntari mărturisesc, prin viețile lor, că iubirea și grija față de semenii noștri sunt esențiale pentru trăirea autentică a credinței creștine.

Nu în cele din urmă, voluntariatul în Biserică ne reamintește că milostenia și comuniunea sunt aspecte centrale ale creștinismului. Prin implicarea tinerilor voluntari, Biserica continuă să fie o prezență vie și activă în viața comunității. Ei reprezintă o sursă de inspirație și speranță pentru o lume care, adesea, pare să uite de valorile umane fundamentale. Astfel, voluntariatul în Biserică rămâne un liant puternic care evidențiază ceea ce este mai profund uman în fiecare dintre noi, generozitatea sau iubirea smerită și milostivă.

În încheiere, dorim să vă mulțumim, dragi tineri, pentru activitatea voastră, pentru dăruirea de sine arătată în buna desfășurare a evenimentelor prilejuite de hramul de toamnă al Catedralei Patriarhale, dar și pentru realizarea tuturor celorlalte proiecte desfășurate la nivelul Arhiepiscopiei Bucureștilor. Mulțumim, de asemenea, tuturor celor care au sprijinit și sprijină activitățile cu tinerii în cadrul Bisericii și fac posibilă această lucrare misionară, pe care o săvârșiți fiecare dintre

voi.

Ne rugăm lui Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, să vă ajute să folosiți timpul dedicat activităților de voluntariat și de slujire a Bisericii ca un timp de cultivare a credinței, a nădejzii și a dragostei, un timp de sporire a dialogului, a prieteniei și a unității creștine ortodoxe, spre slava Preasfintei Treimi, binele Bisericii și bucuria voastră a tuturor!

† Daniel

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Foto credit: Basilica.ro / Mircea Florescu

basilica.ro